

† Γέροντος Γεωργίου Γρηγοριάτου (Καψάνη): Μορφές εμπειρίας της χάριτος του Θεού (μέρος 3ο)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ψευδείς εμπειρίες του Θεού έχουν άνθρωποι , οι οποίοι νομίζουν ότι από μόνοι τους, με τις δικές τους δυνάμεις, σε αιρέσεις, σε ομάδες, σε θρησκευτικές συναθροίσεις, εκτός Εκκλησίας, μπορούν να λάβουν την χάρη του Αγίου Πνεύματος. Συγκεντρώνονται λοιπόν , κάποιος νέος προφήτης κάνει τον αρχηγό, και αυτοί οι άνθρωποι νομίζουν ότι δέχονται της επίσκεψη και την χάρη του Θεού.

Έτυχε να βρεθώ σε μία συνάθροιση Πεντηκοστιανών στην Αμερική το 1966 που ήμουν εκεί. Η “εκκλησία” τους ήταν σαν μία αίθουσα σχολείου. Άρχισε πρώτα ένα όργανο να παίζει κάποια μουσική με απαλούς και σιγανούς ήχους, που όσο προχωρούσε γινόταν πιο εντατική , πιο εκκωφαντική και έξαλλη, ώστε να προκαλεί έξαψη.

Τελείωσε η μουσική και άρχισε ο ιεροκύρηκας. Άρχισε και αυτός απαλά και , όσο προχωρούσε, φώναζε δυνατότερα. Στο τέλος δημιούργησε και αυτός μία κατάσταση εξάψεως. Και τότε, όταν όλοι αυτοί οι άνθρωποι είχαν πάθει ομαδική υποβολή και υστερία, άρχιζαν να φωνάζουν , να σηκώνουν και κινούν τα χέρια, να βγάζουν άναρθρες κραυγές. Ένοιωσα τότε ότι δεν ήταν εκεί το Πνεύμα του Θεού, το οποίο είναι Πνεύμα ειρήνης και όχι ταραχής και εξάψεως. Το Πνεύμα του Θεού δεν έρχεται με τεχνητούς και ψυχολογικούς τρόπους. Μάλιστα λυπήθηκα τα παιδιά , που ήταν εκεί μέσα μαζί με τους γονείς τους και θα υφίσταντο τις συνέπειες αυτής της ομαδικής νευρώσεως.

Κάποιος νέος , που έγινε μοναχός στο Άγιον Όρος και είχε περάσει πρώτα από την ινδουιστική γιόγκα (πρέπει να γνωρίζετε ότι υπάρχουν περί τις 500 ινδουιστικές αιρέσεις στην Ελλάδα) , μου εξήγησε τι εμπειρίες προσπαθούσαν να έχουν εκεί. Όταν ήθελαν να δουν φως, έτριβαν τα μάτια τους, έτσι ώστε να βλέπουν κάποια φωτάκια. Όταν ήθελαν πάλι να ακούουν ασυνήθιστους ήχους, έκαναν κάποιες συμπίεσεις στα αυτιά τους , ώστε να δημιουργούνται ήχοι.

Παρόμοιες ψυχολογικές εμπειρίες που προκαλούνται τεχνητά, κάποιοι αιρετικοί τις αποδίδουν στο Άγιο Πνεύμα.

Αλλά οι εμπειρίες στις αιρετικές συνάξεις δεν είναι μόνο ψυχολογικές. Άλλοτε είναι και δαιμονικές. Ο διάβολος εκμεταλλεύεται την αναζήτηση τέτοιων εμπειριών από μερικούς ανθρώπους και τους παρουσιάζει διάφορα σημεία, τα οποία δεν είναι εκ του Θεού, αλλά δικά του, διαβολικά. Αυτοί δεν μπορούν να καταλάβουν ότι είναι θύματα του διαβόλου. Νομίζουν ότι τα σημεία αυτά είναι ουράνια και εκ του Αγίου Πνεύματος. Ακόμη τους δίδει ο διάβολος κάποια προφητική ικανότητα, όπως δίδει και στα “μέντιουμ”. Ο Κύριος όμως μας είχε προειδοποιήσει: “Εγερθήσονται γάρ ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήται και δώσουσι

σημεία μεγάλα και τέρατα” (Ματθ.24,24). Όχι απλώς θα κάνουν θαύματα, αλλά μεγάλα θαύματα και τέρατα, φοβερά σημεία. Όπως και ο Αντίχριστος, όταν θα έλθει, δεν θα κάνει κακά πράγματα. Θα κάνει ευεργεσίες, θεραπείες ασθενών και άλλα θαυμαστά, για να πλανήσει τους ανθρώπους, ει δυνατόν και τους εκλεκτούς, για να τον πιστεύσουν ως σωτήρα τους και να τον ακολουθήσουν.

Γι’ αυτό χρειάζεται να προσέχουμε. Κάθε ένας που κάνει κάποια σημεία ή προφητεύει, δεν είναι πάντοτε εκ του Θεού. Όπως πάλι ο Κύριος λέγει: “Πολλοί ερούσι μοι εν εκείνη την ημέρα· Κύριε, Κύριε, ού τω σώ ονόματι δαιμόνια εξεβάλομεν, και τω σω ονόματι δυνάμεις πολλές εποιήσαμεν; και τότε ομολογήσω αυτοίς ότι ουδέποτε έγνων υμάς· αποχωρείτε απ’ εμού οι εργαζόμενοι την ανομίαν” (Ματθ.7,22-23).

Εγνώρισα νέους που είχαν παρασυρθεί από αποκρυφιστικές και πεντηκοστιανές αιρέσεις και οι οποίοι μετά την επιστροφή τους στην εκκλησία ομολόγησαν ότι διάφορες εμπειρίες που είχαν, όταν ήσαν μέλη των αιρέσεων αυτών, ήσαν διαβολικές. Ένας πρώην πεντηκοστιανός π.χ. ομολόγησε ότι στις πεντηκοστιανές συγκεντρώσεις, όταν κάποια “προφήτις” προφήτευε, αυτός αισθανόταν δαιμονική ταραχή και ότι , όταν προσπαθούσε να πει την ευχή “Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με τον αμαρτωλόν”, ερχόταν η γλωσσολαλιά και τον έπνιγε εμποδίζοντας τον να λέγει την ευχή.

Επειδή ο διάβολος μετασχηματίζεται σε άγγελο φωτός, πρέπει να είμαστε επιφυλακτικοί στις εμπειρίες. Ο Απόστολος Ιωάννης μας συμβουλεύει: “Αγαπητοί, μη παντί πνεύματι πιστεύετε” (Α΄Ιωάν. 4,1). Δεν είναι όλα τα πνεύματα εκ του Θεού. Οι έχοντες δε το κατά τον Απόστολο Παύλο χάρισμα της διακρίσεως των πνευμάτων(Α Κορ.12,10) μπορούν να διακρίνουν τα πνεύματα, εάν είναι εκ του Θεού ή είναι του διαβόλου. Αυτό το χάρισμα το έχουν οι Πνευματικοί της Εκκλησίας. Γι’ αυτό, όταν έχουμε τέτοιο πρόβλημα, πρέπει να απευθυνόμαστε στον πνευματικό μας, και αυτός θα διακρίνει την προέλευση κάθε εμπειρίας.

Ακόμη και μοναχοί είναι δυνατόν να πλανηθούν. Έχουμε περιπτώσεις στο Άγιον Όρος που μοναχοί πλανήθηκαν από τέτοιες εμπειρίες. Παρουσιάστηκε π.χ. σε κάποιον μοναχό ένας άγγελος, ενώ ήταν ο διάβολος, και του είπε: “ Έλα πάνω στην κορυφή του Άθωνα, να σου δείξω μεγάλα θαύματα”. Τον οδήγησε εκεί , και παρά λίγο θα τον γκρέμιζε από τα βράχια, αν εκείνος δεν επικαλείτο την θεία βοήθεια. Αυτός έκανε το λάθος να πιστεύσει την οπτασία ως εκ Θεού, ενώ δεν έπρεπε. Διότι οι μοναχοί γνωρίζουν ότι όταν δουν μία οπτασία, πρέπει να την πουν στον Γέροντα τους, και αυτός θα τους πει αν είναι εκ του Θεού ή εκ των δαιμόνων. Όπου λοιπόν υπάρχει υπερηφάνεια, είναι πολύ πιθανή η πλάνη.

Πηγή: Αρχιμ. Γεωργίου, Καθηγουμένου Ι. Μονής Οσίου Γρηγορίου, Εμπειρίες της Χάριτος του Θεού, Ι.Μ.Οσίου Γρηγορίου, Αγιον Όρος 1998.